

Fuldkostforplejningen, der medførte en Stigning paa 172,000 Kr., og en Lønningsforhøjelse paa 245,000 Kr. til dem, der ikke fik Fuldkostforplejning. Her have vi lige omkring de 1,700,000 Kr. paa disse faa Poster, og saa er der en lang Række smaa Poster, hvor vi ligeledes have staaet enige om at foretage Udgiftsforøgelse for at fyldestgøre humane Formaal. Alle — Højre, Venstre, Socialdemokrater, Radikale — have været enige om, at de Formaal, der bleve fyldestgjorte trindt omkring paa de forskellige Felter, burde fyldestgøres. Jeg kan saaledes nævne, at vi i Fjor paa eet Bræt havde en Udgiftsforøgelse paa 40,000 Kr. i Anledning af Forhøjelsen af de Understøttelser, der findes paa de militære Budgetter. Saaledes er det helt igennem, men nu erklærer det ærede Medlem for Ringsted, at han ikke vil være med mere. Ja, det er kedeligt, men der er ikke andet dertil at sige, end at vi kunne undvære ham. Han vil ikke være med mere til det, han har været med til indtil Dato. Det ærede Medlem vil altsaa heller ikke være med til at gennemføre Underofficerernes Lønningslov!

Han kræver Afbalancering, men han ved jo godt, at den Politik er let gennemskuelig, for han har selv sagt, at den Afbalancering kan ikke faas. Han ved godt, at det er unyttigt at gaa hen og i Folkets Paasyn vaske sine Hænder og sige: „Vi stille Forslag om Nedgang“, naar det er vitterligt for alle, at denne Nedgang ikke kan gennemføres, og det ærede Medlem ved ligesaa vel, at det er en let gennemskuelig Politik at vaske sine Hænder i Folkets Paasyn og sige: „Vi have bedt Regeringen om at stille Forslag om Nedgang“, naar det er givet paa Forhaand, at denne Regering ligesaa lidt som den, han tidligere selv støttede, kan skaffe disse Nedsættelser til Veje. Derfor forstod jeg ogsaa meget godt — eftersom det ærede Medlem stod saadan i det —, at man fra det socialistiske Hovedkontor i Sommer under Valgkampen i Holbæk lod forstaa, at det, det gjaldt om ved denne Lejlighed, var at faa valgt en Mand — altsaa den radikale Kandidat —, der kunde bistaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) under de militære Forhandlinger, der skulde komme. Det var en artig Lussing til det ærede Medlem for Ringsted fra selve det højeste Oplysningsorgans Side. . . . nej, om Forladelse, det var fra det socialistiske Hovedkontor. Naa, vi fik ikke denne ny Ordfører herind, Gruppen maa endnu nøjes

med det ærede Medlem for Ringsted, hvad der maaske er Grunden til, at de Herrer have saa travlt med at tale om, hvem der er Ordførere for de forskellige Grupper herinde. Maa jeg gøre den rent personlige Bemærkning, at hvis De tro, De genere mig med disse Udtalelser, som man ikke skulde vente fra Mennesker, der ere naaede ud over en vis Lavalder, tage De fejl.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Militærudgifterne. Han sagde i denne Forbindelse et Ord, der er værd at huske. Han sagde: „Naar Venstre kommer til Roret“, skal det og det ske. Det ærede Medlem, der udtalte disse Ord i Forbindelse med Militærspørgsmaalet, er det samme ærede Medlem, der som Folketingets Formand kaldte Hørup til Orden, da denne opkastede Spørgsmaalet: Hvad skal det nytte? Det er ret interessant at lægge Mærke til det. Denne Hørups Udtalelse blev fremsat under Behandlingen af en Indstilling fra Tingets Hærudvalg angaaende et Forslag om overordentlige Forsvarsforanstaltninger. Jeg anbefaler ærede Medlemmer af alle Partier at se denne Betænkning fra 1883 igennem og navnlig læse den Del af den igennem, der skyldes det daværende Venstreflertal. Og saa skal jeg til denne Anbefaling føje, at jeg føler mig overbevist om, at hvis den samme Grundbetragtning, som gav sig Udtryk i Venstres Betænkning af 1883, fremdeles er til Stede her i dette Ting, er der Vej frem for Forsvarssagens Løsning, uden Hensyn til om det ærede Medlem for Kalundborg nu skulde være til Sinds at misbillige en Udtalelse om, hvad kan det nytte.

Der har været talt om Husmandsforeningerne. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men blot sige, at de Herrer Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds og Ringsted i deres Omtale af dette Spørgsmaal have givet til Kende, hvorledes de se paa disse Foreninger, hvad de vente af dem, og hvortil de selv vilde bruge dem, om de havde Magt, som de have Agt. Jeg anerkender de Herrer uforbeholdne Udtalelser, de ville sikkert blive tagne til Efterretning, saavel her inde i Rigsdagen som ude i Landet. Følgen maa blive et klart Opgør, et Enten—Eller: Enten er det politiske Foreninger, eller det er økonomiske Foreninger. Det er alt, hvad jeg skal sige om den Ting. Jeg anerkender som sagt den uforbeholdne Erklæring om, hvad de Herrer se i Husmandsforeningerne, og hvad de selv agte